Preklepy

Gymnázium Andreja Vrábla
Číslo 3
Jún 2022

1 €

Dovidenia o 4 roky! str. 16

str. 11 V čom si doniesť učebnice?

Vyrobte si motýlika str. 19

S KUPÓNOM!

Top lane:
p. prof. Barbora Jesenská
p. prof. Jana Jaďuďová

Mid lane:
Kristína Vargová (Kristína)
Noemi Sasaiová

Jungle:
Martin Bielik
Olga Murániová

ADC:
Laura Bartková (Viorica)
Alica Michníková
Daniela Počajiová (Dada)
Adam Haško (Achmeeed)
Jozef Urban
Vivien Mária Mrazová (RiaVi)
Jakub Hangai (Kamil)
Stela Tomanková (Stelka <3)
Mojmír Bezák (Momo)
Simona Murajdová

Support:
Hana Havranová
Zsofi Mészárosová
Nela Blažeková
Dominik Fiťka
Ľubor Kubica
Adam Kuny (Ady)
Adam Pusztai
Eva Viki Kostolanyiová
Gréta Czúdorová
Danica Ondíková

Spectating:
William (Williball) Gevorg Urban (WWGU)

Inting machines

Editoriál

No, čo povedať...nechcela som mať nejaký extra dlhý príhovor, ale asi nemám na výber, takže sa dopredu ospravedlňujem komukoľvek, kto bude toto čítať – pardon.
Úprimne, keď som išla na GAV, keď moje naivné ja spred dvoch rokov podávalo na túto školu prihlášku, tak by mi naozaj ani vo sne nenapadlo, že sa stanem šéfredaktorkou školského časopisu. Ale aj nesnívané sny sa niekedy stávajú realitou, či už náhodou alebo nejakým špeciálnym vyslúžením. Toto číslo pre mňa má takú malinkú sentimentálnu hodnotu, keďže, áno, je to moje prvé číslo, ktorého produkciu a vydanie už šéfredaktor-ujem úplne sama. Ešteže mám celý kolektív skvelých ľudí, ktorí mi s tým budú každé vydanie pomáhať. :)
Dávať dokopy číslo niečoho takého významného ako je školský časopis je, ale určite aj vždy bude, niečo veľmi náročné, donútiť ľudí, aby do deadline napísali a poslali kvalitné články, všetky akcie a podujatia, ktoré musia fotografi nafotiť, dlhé hodiny editovania, ktorými si grafik musí pred každým číslom prejsť, nejako presvedčiť našich spolužiakov, aby si tie Preklepy nakoniec kúpili...to všetko je naozaj, naozaj náročné. Už som napísala dosť článkov na to, aby som vedela posúdiť, že niekedy tá šťava kreativity jednoducho nie je prítomná a práve v takýchto časoch je vskutku komplikované napísať čo i len jedno slovo, hoci by ste na ten virtuálny hárok papiera čumeli aj hodinu. Niekedy to proste nefeelujeme. Aj my sme ľudia. A žiaci GAV-u. Nebezpečná kombinácia. Ale nejako sa to zvládalo posledných vyše 30 rokov a pevne verím, že sa to bude zvládať aj naďalej.
Posledné číslo roka je takou čerešničkou na torte, nádherné zhrnutie a ukončenie (takmer) všetkého, čo sa v posledných týždňoch/mesiacoch školy, odohralo. Samozrejme, keďže v tom minulom čísle sa v tejto oblasti nevyhovelo – áno, toto číslo MÁ kupón. Môžeme si všetci vydýchnuť úľavou aspoň pred jedným skúšaním už na začiatku budúceho školského roka. Žiadny učiteľ nás neprekvapí darčekovou pätorkou na štartovej línii nového ročníka. Teda no...jeden učiteľ nás neprekvapí. Ostatní môžu. Ale nemusia. Je to na nás.

/Kristína

FB:

Web:

Čriepky

1. apríla, na sviatok bláznov, si Žiacka školská rada pre nás pripravila Deň v pyžame. Bol to výborný zážitok, no s upršaným počasím a pohodlným oblečením bol problém udržať oči otvorené.
V dňoch od 10. do 12. mája mali poniektorí naši spolužiaci možnosť vycestovať do Zlína a po prvý krát po troch rokoch navštíviť našu partnerskú školu a zúčastniť sa projektu Digi škola.
Nemôžeme zabudnúť na našich šikovných maturantov, s ktorými sme sa rozlúčili krásnou ceremóniou 14. 5.
17. mája druhý ročník semináru z biológie navštívil arborétum v Tesárskych Mlyňanoch a užil si pohľad na zbierku viac ako 2300 druhov drevín zo Stredomoria, Ameriky, Afriky a Ázie.
25. 5. naši žiaci zdokonaľovali svoje schopnosti v nemčine výletom vo Viedni. Navštívili Múzeum vojny, Prírodno-historické múzeum, centrum samotnej Viedne, ba aj Zámok Schönbrunn.
Do výroby a spracovania železa mali možnosť nahliadnuť seminaristi z chémie druhého a tretieho ročníka a to 26. mája v Železiarňach v Podbrezovej.
Mesiac máj žiaci prvého a druhého ročníka ukončili kultúrnymi zážitkami, ktorými boli divadelné hry ako „Zmiernenie alebo Dobrodružstvo pri obžinkoch“ či veselohra „Skrotenie zlej ženy“.
V prvý júnový deň mali možnosť seminaristi druháckeho a tretiackeho SPS vylepšiť svoje kritické myslenie vďaka náučnej prednáške.
23. jún, deň, na ktorý všetci čakáme no možno sa ho niektorí aj desíme. Je to tak- Klasifikácia!
No a existuje lepší spôsob ako osláviť úspešný koniec školského roka než tancom a zábavou? Juniáles nás čaká 24.6.!

/Stelka <3

Obsah

A omnoho viacej...

Rozhovor s pánom riaditeľom Vladimírom Tóthom

Dobrý deň, pán riaditeľ, situácia s koronou a karanténami sa konečne upokojila a škola sa pomaly dostáva do svojich starých koľají. Po dlhom čase boli rodičovské združenia opäť zorganizované po starom, prezenčne. Rozoberalo sa tam niečo dôležité, o čom by sme mali my, ako študenti, vedieť? Mali rodičia aj otázky ohľadom covid-ového obdobia?
Schôdze Rodičovského združenia poskytujú nezameniteľný priestor pre vzájomné informovanie, zodpovedanie otázok, prezentáciu návrhov a spoznávanie stanovísk medzi školou (triednymi profesori, vyučujúci, vedenie školy) a rodičmi študentov. Sme radi, že sa schôdze RZ v máji 2022 konečne mohli uskutočniť prezenčne a bez akýchkoľvek obmedzení. Otázky rodičov ohľadom covidového obdobia sa týkali negatívnych dopadov na úroveň vzdelávania a na chod školy.

Rozbehli sa nám výlety, seminárne exkurzie, mobility z projektu Erasmus+, dokonca sme boli aj na lyžiarskom a plaveckom výcviku. Spomínaný lyžiarsky však vyvolal nejaké nespokojné spätné reakcie – vedeli by ste sa vysvetliť, prečo ste sa rozhodli vyberať žiakov na základe losovania? Bude týmto lyžiarom umožnené sa zúčastniť v 3. ročníku na KOŽaZ-e?
Základnou myšlienkou „dodatočného“ lyžiarskeho kurzu pre časť súčasných druhákov bolo umožniť študentom naučiť sa lyžovať. Tým, ktorí túto možnosť z rôznych dôvodov nemajú! Skutočnosť, že to vyvolalo aj negatívne emócie ma mrzí a tak trochu som svoj súhlas s týmto lyžiarskym kurzom už aj oľutoval. Pretože, covidové obdobie si vyžiadalo aj iné „obete“ – gymnaziálny ples, stužkové slávnosti, triedne výlety, exkurie, atď., pričom tieto straty nevieme nijako kompenzovať.
S KOŽaZ – om účasť na lyžiarskom kurze nemá nič spoločné. Na KOŽaZ pôjde každý, kto bude mať záujem.

Rovnako ako korona, aj vojna na Ukrajine už nie je témou dňa. Novoobjaveným nebezpečenstvom sú opičie kiahne, ktoré sa šíria svetom vysokou rýchlosťou. Máte zlý pocit z toho, že by mohlo nastať ďalšie pandemické obdobie alebo sa podľa Vás nemusíme ničoho obávať? Budú sa podľa Vás znova zatvárať školy?
Čo nás čaká v najbližších mesiacoch by som si v týchto turbulentných časoch nedovolil predpovedať, ani keby som mal kryštálovú guľu. Zostáva nám len veriť a dúfať, že už bude lepšie. A ak lepšie nebude, stále môžeme byť optimisti a tešiť sa z toho, že mohlo byť ešte horšie.

Štvrtáci majú už po maturitách, písomných i ústnych. Napriek náročnému štartu školského roka to zvládli na výbornú. Povedali by ste, že ste spokojný s ich výsledkami? Zmaturovali všetci žiaci na prvýkrát?
Myslím, že výrazná väčšina našich maturantov pristupovala k príprave na maturitné skúšky zodpovedne. A tomu zodpovedajú aj ich výsledky. V jeseni čaká opakovanie externej časti skúšky z matematiky len jedného, pritom šikovného študenta, ktorý to na písomkách „zbabral“.

Koniec školského roka sa blíži, ani sa nenazdáme a všetci žiaci sa posunieme o ročník vyššie, prídu nám noví prváci a primáni, prihlásilo sa ich tento rok veľa? Boli prijímacie skúšky zvládnuteľné? Myslíte si, že sa na našej škole noví žiaci nestratia?
Náročnosť úloh na prijímacích skúškach sme prispôsobili objektívnej realite. Na obidve formy štúdia sa spolu hlásilo 212 uchádzačov, prijať sme mohli 128. Som presvedčený, že sa im na GAVe bude dariť a že budú spokojní. Urobíme pre to maximum.
Všetkým budúcim a súčasným gavákom želám pekné prázdniny, plné pozitívnych zážitkov, nových obohacujúcich vzťahov, oddychu, slnka, vody, dobrých kníh. Vidíme sa v septembri!

/Kristína

Erasmus – mobilita do Nemecka

V dňoch 30.5. – 3.6. 2022 sa žiaci druhého a tretieho ročníka zúčastnili mobility do Nemecka v rámci programu Erasmus+. Žiaci navštívili školu Integrierte Gesamtschule (IGS) Schaumburg v krásnom mestečku Stadthagen, neďaleko Hannoveru. Po celodennej ceste vlakom sa v pondelok odobrali do rodín, ktoré mali byť ďalší týždeň ich domovom.
V utorok sa program rozbehol naplno, účastníci projektu sa dozvedeli mnoho zaujímavých faktov o Nemecku prostredníctvom prezentácií a zábavných kvízov. Neskôr absolvovali prehliadku mesta a rozhovory s nemeckými migrantmi. Ďalším bodom programu bola ochutnávka tradičných jedál z partnerských krajín (t.j. Nórsko, Španielsko, Nemecko, Taliansko a Slovensko) a voľný čas s rodinami, ktorý mnohí využili na návštevu jazera Steinhuder Meer v meste Steinhude.
Streda sa niesla v znamení poznávania Hannoveru, hlavného mesta spolkovej krajiny Dolné Sasko. Účastníci Erasmu absolvovali komentovanú prehliadku mesta, obohatenú o návštevu starého mesta a novej radnice, v ktorej si mohli pozrieť vývoj mesta od počiatku až po súčasný stav.
Po skorom rannom vstávaní a niekoľkohodinovej ceste autobusom sa žiaci vo štvrtok zúčastnili na prehliadke múzea migrácie v Brémach, prezreli si prístav a navštívili maják Malý Prus na Brémskom pobreží. Záverom dňa bolo grilovanie na školskom pozemku ktoré pripravili hosťujúce rodiny. V neskorých večerných hodinách sa naši žiaci pobrali vlakom naspäť domov.
Celá mobilita sa niesla v znamení poznávania iných kultúr a konkrétnych príbehov ľudí ktorí boli nútení opustiť svoj domov. Dorozumievacím jazykom bola angličtina, prípadne nemčina.

Ďakujeme skvelým pani profesorkám z Nemecka za prípravu zábavného a poučného programu a pani profesorke Bielikovej a pani profesorke Gazdíkovej za dohľad nad našimi žiakmi a usmerňovanie počas celého pobytu v Stadthagene.

/Viorica

Deň detí

Deň detí je pravdepodobne jeden z najobľúbenejších sviatkov detí. Kto by predsa nemal rád deň, ktorý patrí práve im? Tento deň sa zvykne sláviť rôzne a ani naša škola nebola výnimkou.
Tretieho júna (nevadí, že o dva dni neskôr) sa na malom GAV-e konal deň detí. Aktivity organizovali študenti z rovesníckeho programu pod vedením pani profesorky Frajtovej.
Rovesníci si pripravil rôzne stanoviština, kde museli žiaci primy až kvarty (popri tom boli rozdelení ešte do menších tímov) plniť úlohy, ktoré im boli dané. Podľa toho ako splnili úlohu, im boli pridelené body, ktoré sa po prejdení všetkých stanovíšť spočítali a následne sa papiere s bodmi odovzdali na vyhodnotenie. Každý, kto sa zúčastnil dňa detí (vrátane učiteľov), musel mať pripravenú špeciálnu masku/kostým, ktorý na sebe mali počas aktivít nosiť. Ešte pred vyhodnotením bola medzi aktivitami prestávka, kedy sa aj rovesníci, aj deti, mohli ponúknuť cukrovou vatou. Bola výborná a ujo, ktorý ju robil, bol veľmi milý.
Po prestávke sa pokračovalo v putovaní po stanovištiach.
Teraz naspäť k vyhodnoteniu. Boli vyhlásené tri najlepšie tímy, ale cukríky dostali všetci zúčastnení. Vyhlásené boli aj tri najlepšie kostýmy. Takisto nemohla chýbať ani tanečná zábava, a preto hrala hudba a tí, čo chceli, si mohli zatancovať.

/RiaVi

Rovesnícky program

Prvého júna sa na GAV-e uskutočnil základný výcvik rovesníckych aktivistov. Ako je dobre známe, na našej škole sa koná rovesnícky program, kde naši starší študenti chodievajú do tried mladších spolužiakov a robia s nimi rôzne aktivity.

V tento deň (1. júna) sa prváci zúčastnili „výcviku“ pre robenie rovesníckeho programu. „Výcvik“ prebiehal formou práce v zvolených skupinách a spoločnou prácou na aktivitách, ktoré mali pomáhať pri rozvoji myslenia a následného implementovania nápadov v praxi.
„Výcvik“ organizovalo Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Leviciach.

/RiaVi

Na hudobnej nôte so Sarah Tóthovou

Žiacka našej školy z 2.A triedy, Sarah Tóthová vyhrala tento rok medzinárodnú spevácku súťaž. V rozhovore sa dozviete, aká bola jej cesta súťažou a to, čo plánuje teraz.

Na začiatok by si mohla povedať niečo bližšie o tejto súťaži.
Táto súťaž nesie názov BonArtJunior Fest a je to, ako už bolo povedané, medzinárodná súťaž. Organizovala sa v Prahe v divadle Hybernia. V tomto roku sa nás zúčastnilo 9 účastníčok, 4 Slovenky a 5 dievčat z Česka. Čo sa týka porotcov, bolo tam pestré zastúpenie. Český slávik Marek Ztracený, speváčka Marta Jandová, Helena Vondráčková, producent Ondřej Soukup a mnohí ďalší.

Akú pesničku si si vybrala na spievanie pred takou cennou porotou?
Spievala som pieseň od Celine Dion - Just walk away. Úprimne, najprv som túto pieseň vôbec nechcela spievať, ale potom sme si k sebe našli cestu a našla som v nej jej krásu. Smutná pieseň plná emócií z jedného známeho filmu si získala moje srdce.

Aké emócie si mala, keď vyhlásili tvoje meno?
Netušila som ani len kto som, keď povedali moje meno, vyšlo zo mňa len hlasné: ,,ČO?!", začala som plakať a nemohla som tomu ani len uveriť. Vtedy som bola plná emócií a neskutočne šťastná.

Hlavná výhra bola finančná odmena. Ako ju využiješ?
Mojou víziou je nahrať a vydať CD-čko, ktoré bude robiť radosť druhým ľuďom, tieto finančné prostriedky by som chcela na to využiť :D.

Aké skúsenosti ti táto súťaž priniesla?
Bola to skvelá príležitosť zaspievať si s orchestrom. Takúto možnosť nemá hocikto. V tejto súťaži je profesionálny prístup a tím, ktorý sa o vás bravúrne stará. Mala som pocit, že som na chvíľku ,,hviezda" v normálnej hudobnej brandži. Sú to skúsenosti, ktoré ma posúvajú vpred a otvárajú mi oči, ako to v tom reálnom svete šoubiznise naozaj chodí, a že nie vždy to je také ružové, ako sa zdá.

Plánuješ ešte nejaké iné súťaže, do ktorých by si sa prihlásila?
V blízkej budúcnosti neplánujem nič ďalšie, lebo sa mi naskytli príležitosti, na ktorých chcem pracovať a využiť ich naplno… Ale ako sa hovorí, všetko sa môže behom sekundy zmeniť a možno sa niekde prihlásim, ale skôr nie ako áno.

Kde ťa v najbližšej dobe môžeme vidieť spievať?
Už v piatok 17.júna, budem spievať v levickej synagóge na noc hudby. Budem mať hodinový koncert spolu s mojou trojčlennou kapelou.

/Simona Murajdová

Rozhovor s ex-šéfredaktorom Preklepov Williamom Gevorgom Urbanom

Vitaj William, som rád, že si si našiel čas na tento rozhovor. Rovno sa ťa opýtam, ako si sa stal šéfredaktorom Preklepov?
V Preklepoch som bol od Primy ako redaktor, teda, rátame 8 rokov v Preklepoch, šéfredaktorom som bol iba rok a pol z toho. Redakciu som zdedil, na konci 2020/21, alebo teda, čo z nej zostalo… jeden/ dvaja redaktori a grafik (Jozef Šprlák). A končil som so skoro 30-člennou redakciou, dvoma grafikmi a ko-šéfredaktorkou.

Aké boli začiatky? Zvládal si to v poriadku alebo si si musel zvyknúť na viac práce?
Ako vedúci redakcie som začal hneď po návrate z lockdownu, kedy už dovtedajšia šéfredaktorka nebola v obraze. Takže nemám moc ku komu alebo čomu porovnať nával problémov a práce. Tvrdím, že byť šéfredaktorom je v skutočnosti byť len glorifikovanou asistentkou pre celú redakciu, a to sa väčšinu času prejavilo ako pravda. Najväčšia pomoc na začiatku bola práve od grafika Joža a od Timi Vrtíkovej. V pár dňoch sa podarilo presvedčiť asi okolo 15 ďalších ľudí, urobilo sa jedno väčšie stretko, na ktorom sa rozdelili články a „bojový“ plán do konca roka.

Aké si urobil zmeny v Preklepoch?
V skratke, všetko. Čo sa čísla týka, prešiel som si staré (2006) Preklepy a stredne staré (2015) Preklepy pre referenciu, na základe ktorej vznikla šablóna pre doterajšie Preklepy. V rámci teambuildingu a istej formy dedičstva po našej generácií Preklepákov, sme urobili plachtu, ktorá visí na hlavnom schodisku, keď sa predáva časopis. Začiatky rozhlasu, začiatky nástenky, QR kódy, fotenie rozlúčky maturantov,... list je dlhý, plný vecí, za ktoré si kredit môže zobrať celá redakcia, alebo skupinky v rámci nej. Nápad môže mať ktokoľvek, ale premeniť ho v realitu a najmä v Preklepoch, je vždy skupinová zásluha.

Boli nápady, ktoré sa nepodarili, nechcené zmeny, či absolútne blamáže?
Nie a áno. Čas. Je nezvyk, aby šéfedaktor oficiálne ťahal redakciu aj v maturitnom ročníku. Ja som redakciu viedol iba/najmä v maturitnom ročníku. Zvyšok redakcie bol hlavne v druháku, v druhom, najťažšom ročníku. Veľa projektov sa odložilo alebo presunulo, nič sme ale nezahodili, a keď som odchádzal, začalo sa pracovať aj na tých nápadoch, ktoré boli vysnívané ešte v septembri. Hovorím najmä o rozhlase, pár rubrikách a znovuobnovení podcastov. Ale aj ďalších, drobnejších, o ktorých verím, že Kika ich určite ešte preformátuje, ale vzniknú. Kontra, oproti ďalším školským skupinám, koordinácia od profesoriek bola pre nás iba nápomocná. Každý jeden nápad som vždy bez problémov vždy vydiskutoval s p.prof. Jaďuďovou aj p.prof. Jesenskou. Musím im aj takto verejne poslať jedno veľké ďakujem, že vytrpeli za nás nad našimi gramatickými chybami a preklepmi v textoch (aj v tomto :D rozhovore), že vždy boli otvorené novým nápadom, nikdy na nás nekládli zákazy a obmedzenia a nechali úplnú kreatívnu kontrolu v našich rukách.

Počas tvojej účasti si určite napísal mnoho článkov. Aký je tvoj “majstrovský kúsok“ na ktorý si dodnes hrdý?
Ani jeden. Na pozícií môjho osobného Magnum Opus, by musel byť po všetkom aj tak iba Preklepy Podcast (konkrétne vl.3). Nie preto lebo bol neviem ako Preklepy-borný, ale lebo jedine zaň a za články ktoré som písal, si viem zobrať plný kredit. Podcasty boli čistá one-man show.
Ale ako Magnum opus za celú redakciu, tak potom na prvom mieste nie je jediná jedna sama vec, ale skupina vecí a udalostí. Uvediem pár príkladov: Tvorenie plachty a plachta samotná, dávanie s grafikmi a (vtedy ešte Junior) šéfredaktorkou prvé dve čísla tohto roku dokopy a prvé mesiace Preklepy Reportu a prípravy rozhlasu, musia byť v topke, popri ďalších.

Odkaz na Preklepy podcast

Na záver sa ťa ešte opýtam, čo by si odkázal terajším aj novým potenciálnym redaktorom Preklepov a slová na záver?
Neboj sa. Na konci dňa, Preklepy sú školský časopis, nekaz si kvôli nemu známky, nepoužívaj ho ako výhovorku pre zlé výsledky. Deadliny sa vždy posúvajú. Ak ťa baví písať/kresliť/fotiť/rozprávať, máš v Preklepoch miesto. Ja som si svoj čas na GAVe a v Preklepoch užil, prešiel pod supervíziou viacero šéfredaktorov a sám som jedným bol. Je to mentálne, časovo aj fyziky náročná práca. Ale ak ťa baví, tak nie je o čom. Terajší redaktori, píšete skvelé články, pritom mnohí z vás pôvodne odmietli ísť do redakcie so slovami, že neviete písať. Píšete úžasne. Opýtajte sa grafičky a šéfredaktorky ako sa dostali do Preklepov, tiež to nebol hladký priebeh, ale je z toho dobrý príbeh. Fotografi? Ditto, ale vaša práca je k nezaplateniu. Ďakujem ešte raz všetkým, s ktorými som mal možnosť pracovať pod Preklepáckou vlajkou. Ďakujem.

Ďakujem ti teda za rozhovor, a prajem ti veľa šťastia do budúcnosti.

/Momo a WWGU

Off-brand „Slovenčina na slovíčko“

Množstvo ľudí v dnešnej dobe zaneviera na dôležitosť svojej schopnosti rozprávať alebo písať spisovne a správne. Samozrejme, istý pán s iniciálami M.H. nám naše študijné životy v roku 1851 značne skomplikoval. „Jazyk je presným odrazom osobnosti a vyspelosti toho, kto ním hovorí.“ Aj keď bez kontextu, avšak s týmto citátom sa stotožňujem, pretože ak osoba, s ktorou máte konverzáciu napíše futbal s „p“ alebo medveď s „t“, predpokladám, že to na Vás dobrý dojem nespraví. Preto ak Vám gramatika nejde, neberte to na ľahkú váhu. V istom momente vášho života Vás vaša neznalosť gramatiky môže stáť vaše vysnené zamestnanie, čím narážam na gramatické chyby vo vašich životopisoch a motivačných listoch.
Poďme sa preto pozrieť na najčastejšie chyby, ktoré robia dokonca aj dospelí ľudia:
Medzi základné chyby patrí písanie čiarky. Pri pohľade na všetky pravidlá písania čiarok mnohým bledne tvár, avšak pred oslovením, pozdravom a slovami ako: že, pretože, ale, aby, ktorý /-á,-é, a teda, a tak, a preto, a predsa, a jednako, a pritom, keď, lebo, pretože, si môžete byť absolútne istí, že tam čiarka bude!!
Buďte opatrní pri vyjadrení vašich nápadov, pretože väčšinu času ‚vám‘ niečo napadne a nie ‚vás‘ napadne.
O slove hanba ani nebudem začínať.. Po miliónty raz, Váš spolužiak, ktorý pripomenie profesorke úlohu je nehanebník, nie nehaMebník..
Na záver tohto článku by som sa spýtal -čí- nápad to bol používať slovo „koho“ pri otázkach na vlastnícky vzťah predmetu k osobe?
To sa môžete (nie môžte) dozvedieť v ďalšom čísle časopisu Preklepy.

/Kamil

*Bohužiaľ, táto pani s nami nespolupracovala

Ako sa na seba (ne)pozerať

Pamätám si leto pred 10 rokmi. Chodievala som k starkej, hrávala sa na dvore a ani mi nenapadlo myslieť na to, či niekto vidí moju bacuľatú nohu. Mojím cieľom bolo mať kolená poobíjané, topánky špinavé a zakopané. Na niečo také, ako je sťahovanie brucha a naprávanie trička, aby náhodou nič nebolo vidno, môj rozum ani malú myšlienku premárniť nechcel.

Určite nie som jediná, ktorá sa bojí odhalenia mojich ,,chýb krásy“. Kvôli nim, keď sa ráno pozerám do zrkadla a neskôr v škole sedím v lavici, na chodbe, v kaviarni podnikám rôzne opatrenia. Opatrenia, ktoré si ostatní nevšímajú. (Viem, že teraz by sa patrilo nejaké vymenovať, ale nakoľko túto tému považujem za citlivú, nebudem viac odhaľovať.) Zmenilo by sa niečo, ak by na tieto drobné úkony ľudia upriamili svoju pozornosť? Myslím si, že áno. Zmenilo by sa niečo k lepšiemu? Možno. Niektorí jednotlivci sú stále málo empatickí a nechcú sa zamyslieť nad cudzími problémami. Keď si ich však všimnú, nepomôžu, nepovedia nič na zdvihnutie sebavedomia a nálady, ale vysmejú. Takto pekne zakryjú neistoty a nedokonalosti, čo trápia ich. Ale aby som nevyznievala pesimisticky, verím, že by sa s niekým jeho svedomie pohralo a dohnalo ho k láskavému činu.

Vyššie som napísala dve slová do úvodzoviek – ,,chyby krásy“. Použila som to, lebo sa tým hyperbolizujú javy ako celulitída, strie, ovisnutá koža na rukách, krivý zúbok.... Dať takýmto veciam taký škaredý názov je hriech. Všetko vyššie vymenované a mnoho ďalšieho je normálne a prirodzené a kto vraví, že by ste niečo z toho mali zmeniť, lebo to nie je ideálne pekné, nech padne do kanála. Nie je dobré sa úplne riadiť radami iných. Každý má svoj jedinečný štýl, ktorý by nemal však nikomu vnucovať.

Leto o pár dní začne a tým pádom sa zapĺňajú fitká ľudskými hlavami. Na tom, samozrejme, nie je nič zlé. Cvičenie je zdravé atď. atď. a bolo by to aj úžasné, keby tam chodil každý s týmto cieľom: cítiť sa zdravo a to, že sú z toho tehličky, je len bonus. Realita je však taká, že tam niektorí mladí chodia kvôli tomu, že chcú vyzerať ako tá baba na Instagrame alebo ten chalan na TikToku. Chcú sa im podobať, lebo si myslia, že len v tých tehličkách a metrových svaloch je krása. Nechcem tým povedať, že ľudia, ktorí cvičia sú škaredí, ale kto povedal, že práve oni majú byť guru výzoru? Určite ste počuli, že v období baroku ideálny typ postavy bol moletka. A nakoľko počúvam stále frázu ,,nežijeme v stredoveku“, tak prečo je potrebné stanovovať nejaké ideály krásy a porovnávať sa s nimi?

Presuňme sa pomaly vyššie po ľudskom tele , do oblasti hlavy. Podľa mojich ťažko komplikovaných výpočtov by na našej škole nemal mať nikto zo študentov viac ako 20 rokov (aj s rezervou). Z toho vyplýva, že podľa ďalších zložitých kalkulácií má 98% žiakov vo svojom veku písmenká TEEN. To znamená, že sme teenageri, puberťáci. A čo je pre nás normálne? Mať akné. Keď maz nestíha odtekať z našej kože, usadí sa v póroch a ležká si tam. Vedľa nich sú aj čierne bodky, ktoré nás niekedy dohánajú do šialenstva (podľa mňa je mimoriadne upokojujúce, keď ich vytláčate/pozeráte videá, kde ich kozmetičky vytláčajú – také malé bezvýznamné plus :D). Toto všetko pravdepodobne o pár rokov pominie, a určite nie je dôvod, prečo sa mať menej rád, ak sa ich náhodou neviete zbaviť. A počas budúcich rokov prejde určite zopár dní, kedy ich na tvári budete mať, či chcete, či nechcete. Presne tak, ako už spomínané dievča z Instagramu.

Na záver by som vás chcela poprosiť, aby ste si s nikým neporovnávali hlavne zovňajšok. Je to zbytočné a pre niekoho nepríjemné. Ten druhý nemá vaše nádherné kvality a možno to je 10x horší človek. Vtedy si myslím, že je jedno, či má 50 alebo 100 kilo, či má rapavý nos alebo nie. Rozumní ľudia majú radšej vlastnosti ako krásu.

/Alica

Deň bez školskej tašky

GAV je fenomenálny mnohými vecami. Momentálne sa začali organizovať tematické dni. Už za sebou máme Deň vody, kedy sme mali mať na sebe niečo modré, 1. apríl, keď sme mohli prísť v pyžamách a zatiaľ posledný deň – Deň bez školskej tašky.
Piatok 5. mája sa na GAV-e zorganizovala „akcia“, kde si žiaci, ale aj niektorí profesori, doniesli do školy namiesto školskej tašky alebo kabelky niečo, čo nespadá pod túto kategóriu.
Musím uznať, že na našej škole sa nachádza veľa kreatívnych duší. Náhrady za školskú tašku sa pohybovali od prútených košov, šatiek na palici, kočíkov, plastových boxov, či vedierok po také veci ako je truhla na auto, nákupný vozík, podberák na ryby, a dokonca aj fúrik, či mikrovlnka. Proste veľmi kreatívne.
Tento trend je veľmi populárny a je fajn, že sa doň zapojila aj naša škola.

/RiaVi

Prečo nejesť mäso?

Ahoj Nati, myslím, že je asi jasné, prečo si si vybrala túto tému ako svoju stredoškolskú odbornú činnosť, keďže aj ty sama si vegetariánkou; ale prezraď prosím, čo to znamená byť vegetariánom a prečo si sa vlastne rozhodla ňou stať?
Myslím, že je to úplne individuálne pre každého a každý ma na to svoje iné dôvody, či už sú etické alebo zdravotné. Pre mňa to bola taká kombinácia viacerých faktorov, nikdy mi mäso veľmi nechutilo, takže nebolo až také náročné sa ho vzdať. Samozrejme, ani to, ako tie zvieratá trpia, sa mi veľmi nepáči, určite to nie je niečo, čo by som podporovala. Ale vôbec nie som nejaká extrémistka, tento životný štýl mi vyhovuje.

Ako dlho si už vegetariánkou a spozorovala si nejaké badateľné zmeny vo svojom živote počas tohto obdobia?
Som vegetariánka od 2018, čiže teraz v lete to budú 4 roky. Čo sa týka tých zmien – úprimne, už je to tak dlho, že si ani veľmi nepamätám život s mäsom, ale ohľadom môjho zdravotného stavu alebo nejako všeobecne, tak veľmi nepociťujem, že by mi niečo chýbalo, som zdravá a žijem normálny život. Úplná pohoda. :D

Mohla by si priblížiť, prečo je vegetariánstvo dobré pre ľudský organizmus? Aké výhody, prípadne nevýhody, má pre naše zdravie?
Myslím si, že zmeny tam určite sú, človek ako vegetarián si musí dávať trošku viac pozor na to, čo konzumuje, aby tá strava zostala vyvážená, pretože predsa len sa tie živočíšne bielkoviny nedajú nahradiť. Typický vegetarián si aj dvakrát premyslí, čo ide jesť a to naňho určite pozitívne vplýva, pretože je o tej svojej strave týmto spôsobom viac informovaný. Čo sa týka zdravotného stavu, to závisí od individuálnych jednotlivcov, ale bielkovín sa netreba báť, lebo priemerný vegetarián ich dokonca konzumuje viac ako človek, ktorý má v strave zakomponované aj mäso.

Môže mať vegetariánstvo aj nejaký pozitívny, možno negatívny, dopad na životné prostredie?
Vieme sa skôr rozprávať o tých pozitívnych, povedala by som, že je asi každému jasné, že vegetarián prospieva k znižovaniu masového chovu zvierat, ktoré chováme čisto pre živočíšne produkty a mäso. Potom už, samozrejme, hlbšie sa tomu venujú vegáni a ostatné skupiny ľudí. O tých negatívnych dopadoch sa veľmi nedá hovoriť, je to ako úplne priemerný človek, ktorý konzumuje mäso, len sú tam trošku menšie dopady na to životné prostredie.

Trochu stereotypná otázka – nechýba ti niekedy mäso?
Bezmäsitý jedálniček pre mňa nebol nejakou radikálnou zmenou, ale najviac by mi asi chýbalo kuracie mäso, nie jedlá ako šunka, kuracie nugetky a tak ďalej. Ak by som sa chcela k mäsu vrátiť, ak si to moje telo vypýta, tak by som sa tomu nebránila.

Povedala by si, na základe svojich vlastných skúseností, že je v dnešnej dobe jednoduché byť vegetariánom alebo je to náročnejšie, že si naozaj treba vyberať tie reštaurácie alebo iné miesta, kam sa ísť najesť?
V týchto rokoch je to, dokonca aj na Slovensku, omnoho ľahšie. V supermarkete si vyberie každý, už som spozorovala aj viaceré vegetariánske a vegánske značky, ktoré sa sem dostávajú. Je dobrý pocit mať v obchode pre seba také „miestečko“, z ktorého sa dá vybrať naozaj hocičo. V reštauráciach je výber, je obmedzený, čiže ak sa do jednej reštaurácie chcete vrátiť viackrát, tak si budete vyberať z troch jedál namiesto desiatich, takže to je taká menšia downside.

Ako je to so stravovaním v škole? Chodíš na obed do školskej jedálne alebo si pripravuješ svoje vlastné obedy?
No je to také trošičku komplikovanejšie, často sa z obedu vyhlasujem, ale niekedy si prídem na svoje, hlavne v stredy, keď sú sladké obedy, niekedy v piatky bývajú vegetariánske obedy, ale nie vždy, takže ak je tam nejaká príloha, tak tú sa snažím zjesť a mäso buď ponúknem niekomu pri stole alebo ho vezmem domov. Keď už ho mám na tanieri, tak nechcem, aby sa vyhadzovalo.

Premostíme teda k otázkam k tvojej SOČ-ke, aké informácie očakávaš, že sa dozvieš popri robení tejto práce? Sú nejaké konkrétne vedomosti, ktoré by si chcela nadobudnúť?
Mám zoznam hodnôt, ktoré by sa v ľudskom organizme mohli zmeniť. Tento zoznam mám overený, konzultujem ho s mojou známou, ktorá je primárka na biochemickom oddelení, čiže ona mi dala návrhy, čo by som mohla sledovať. Je to u každého individuálne, som si toho vedomá, ani moju vzorku nemám zo 100 až 1000 ľudí, ako by testovali nejaké významnejšie výskumy, ale len zo šiestich. Skúmam každého individuálne na základe ich životného štýlu a potom aj v rámci vekových kategórií (ktoré mám tri), aj v rámci pohlavia (žiaľ, skúmam len ženské pohlavie). Som vďačná všetkým ľuďom, ktorí sa mi ponúkli. Urobím krvné obrazy predtým a potom, po trojmesačnom období bez príjmu mäsa a rýb. Dúfam, že budú nejaké zmeny.

Vedela by si prezradiť, na čo presne by si sa chcela zamerať? Sú nejaké hodnoty na krvných obrazoch, ktoré by si chcela zmeniť?
Už mám v obehu dve dievčatá, obidve majú veľký nedostatok kyseliny listovej, čo svedčí o tom, že tá strava nie je taká rozmanitá, takže to by som veľmi rada zvýšila. Myslím, že sa to dá, lebo kyselina listová je práve v listovej zelenine. Ideálny prípad by bolo, keby ten krvný obraz vyzerá ku koncu lepšie ako vyzeral na začiatku. Ak nebude, tak ma to nebude mrzieť, možno ma to dokonca prinúti prehodnotiť svoje rozhodnutia.

Máš nejaký obľúbený vegetariánsky recept a vedela by si ho popísať?
Vegetariánskych receptov a rôznych alternatív je strašne veľa, čiže je si z čoho vyberať, len treba byť trochu viac kreatívny, ako keby človek konzumuje mäso.

/Kristína

Natálkin recept na pomarančové tofu

Čas prípravy: 40 min.
Počet porcií: 2 porcie

Ingrediencie:
- 325 g tofu
- 1 PL olivový olej
- 1 PL kukuričný škrob
- ½ ČL soľ
- 240 ml pomarančový džús/šťava
- 2 strúčiky cesnaku, prelisované
- 1 – 2 PL sriracha/čili omáčka
- 2 PL sójová omáčka
- 1 PL zázvor, strúhaný
- 1 PL ocot
- 1PL kukuričný škrob

Postup:
1. Rúru si predhrejeme na 200 °C. Tofu jemne vyžmýkame, aby sme ho zbavili prebytočnej vody a potom ho nakrájame na 1x1 cm kúsky.
2. Do misky vložíme pokrájané tofu a obalíme ho v olivovom oleji, škrobe a soli.
3. Tofu následne rozložíme na plech s papierom na pečenie, vložíme do predhriatej rúry a pečieme 20 minút. Po 10 minútach pečenia ho prevrátime, aby bolo rovnomerne upečené.
4. Do panvice nalejeme pomarančový džús, pridáme cesnak, srirachu, sójovú omáčku, zázvor, ocot a škrob. Zmes dobre rozmiešame a privedieme do varu na 3 – 5 minút za stáleho miešania, pokým nezhustne.
5. Upečené kocky tofu vložíme do panvice a zmiešame ich s omáčkou. Ďalej varíme, až kým tofu nenasaje väčšinu tekutín.
6. Podávame s ryžou alebo ryžovými cestovinami.

Výživové hodnoty na jednu porciu:
kalórie: 327 kcal
bielkoviny: 19 g
sacharidy: 30 g
tuky: 15 g
vláknina: 2 g

Spirituálne okienko

Končiaci školský rok, dozvuky pandémie a začiatok leta nám mimo prázdnin prinášajú aj veľké množstvo unavených a vyhorených študentov, takže v tomto spirituálnom okienku vám odporučím bylinky a kamienky, ktoré sú vhodné na vyčistenie mysle a tela, ale hlavne na uvoľnenie a relaxáciu. Myslím, že surová väčšina z nás bude potrebovať práve niečo také...či už si položíte na čelo číry kremeň, aby z vás vysal negatívne myšlienky, či si dáte bylinkový kúpeľ, to je na vás.

CELESTÍN – jeden z mojich obľúbených. Veľmi krásny kamienok jemne modrastej farby, ktorý prináša ľuďom instantnú čistotu mysle a harmóniu v tele. Pomáha so zlepšením nálady a dokáže priniesť pozitívne zmeny do života.

LABRADORIT – Labradorit je populárnym drahokamom, ktorý pozná veľa ľudí. Je mystickým kameňom, zvyšujúc vašu pozornosť, používaný na odstránenie zlej energie počas terapie. Rovnako je známy aj ako kamienok nápomocný pri seba-poznaní a čistení vnútornej mysle.

SELENIT – veľa ľudí odporúča tento kamienok používať ako kúzelnú paličku, inak povedané obtáčať ho okolo seba a „magicky“ tak očisťovať svoju auru. Ale, samozrejme, to nie je potrebné. Je dobré ho však mať stále pri sebe (keď tak aj pod vankúšom, keď idete spať), lebo sa budete cítiť posilnený a uvoľnený od energií,
ktoré vás držali pozadu.

LEPIDOLIT – tento kameň má schopnosť nám dať pocit, že sa stane niečo dobré... vysvetlím: odstraňuje pocity nízkeho sebavedomia a nehodnosti. Dáva nám pocit toho, že si zaslúžime byť milovanými, je výborný na upevňovanie priateľstiev aj romantických vzťahov.

KUNZIT – nádherný kamienok,

ktorý najčastejšie nájdete v bledoružovej, prípadne bledofialovej farbe. Taktiež je prezývaný „Kameň emócií“, pretože spája srdce s mysľou a stimuluje komunikáciu medzi nimi. Kunzit pomáha vytiahnuť z vás negatívne emócie a nahradiť ich čistotou, láskavosťou a láskou.

Kristínkine rady:

Samozrejme, kamienky treba čistiť a nabíjať. Čistiacich metód je X,Y, ale môj favorit je určite čistenie dymom z ezoterických paličiek, pretože kamienky sa nijako nepoškodia a ešte to aj dobre vonia. Čistenie vodou je tiež celkom účinné, ale treba myslieť aj na to, že niektoré drahokamy sa čistením vo vode môžu poškodiť, takže ja osobne to neodporúčam.
Po vyčistení ich už stačí len „nabiť“ na žiare Mesiaca (ideálne vo fáze splnu), aby sa ich energia aktivovala a mohla sa začať šíriť. Tento proces treba pravidelne opakovať.

Ako donútiť kryštáliky, aby vo vás prebúdzali absolútny pokoj? Nuž, ak vám nestačí byť v ich prítomnosti, tak si ich skúste napríklad pri meditácii podržať v rukách, môže to byť pre vás a dokonca aj pre samotnú meditáciu vysoko benefičné. Ak sa rozhodnete toto praktikovať, tak odporúčam kamienky: ametyst, apofylit, lepidolit alebo ktorýkoľvek kamienok z „rodinky kremeňov“. Kam položiť kamienky, aby ste z nich vyťažili ich maximálny efekt? Správna odpoveď je všade. Ich uloženie je vaše osobné rozhodnutie, ale je ideálne ich mať niekde, kde ich vidíte a uvedomujete si ich prítomnosť.

Ako som už spomínala, mimo kamienkov sú veľmi účinným prírodným zdrojom na uvoľnenie stresu aj rôzne bylinky. Dlhé bylinkové kúpele, vonné sviečky alebo pitie výborného bylinného čaju...to všetko patrí k tomu.

LEVANDUĽA – veľmi pekná a versatilná bylinka, známa v meditačnej kultúre, je vzácna kvôli svojim upokojujúcim a utišujúcim efektom. Esenciálny olej je vdychovaný pre svoje bolesť-uvoľňujúce, úzkosť-redukujúce a nálada-stabilizujúce účinky. Tento olejček obsahuje chemikálie nazvané terpény, dva z týchto terpénov (linalool a linalylacetát) môžu mať tíšivý efekt na chemické receptory v mozgu.

MEDOVKA – rastlinka s príjemnou mentolovo-citrusovou príchuťou, ktorá zmenšuje pocit úzkosti, upokojuje tráviaci systém a podporuje dobrú náladu. Medovka je tradične indikovaná pre nespavosť a nervozitu. Taktiež bolo potvrdené, že podporuje schopnosť sa učiť vďaka svojim účinkom na acetylcholínové receptory v mozgu.

RUMANČEK – taktiež prezývaný harmanček, je malá rastlinka, výzorom trochu pripomínajúca sedmikrásku. Medzi jej mnohými výhodami upokojuje nervy a svaly, pomáha v trávení uvoľňovaním nadúvania a plynatosti, pomáha s nevoľnosťou a závratmi, ale dokonca môže byť bezpečne používaná aj pri deťoch a malých bábätkách, aby lepšie spinkali. Šálka pred spaním je klasickým rituálom mnohých ľudí.

MUČENKA PLEŤOVÁ – podporuje spánok plný oddychu a relaxáciu. Pridajte sušené listy, korienky a kvety do malej taštičky, aby ste vytvorili také drobné bylinné vrecúško, ktoré si viete dať vedľa svojho vankúša alebo ho pridajte do svojho teplého kúpeľa. Mučenka tiež chutí dobre aj vo forme čaju, ale pozor!! Ľudia, ktorí už užívajú nejaké iné lieky na spánok by mučenku nemali konzumovať, prípadne sa poraďte so svojím lekárom.

Ľudia používajú bylinky už tisícky rokov na liečenie mnohých zdravotných problémov. Vedecké štúdia naznačujú, že niektoré bylinky môžu pomôcť zmierniť príznaky úzkosti či únavy. Čo sa týka predpísaných liekov, určité bylinné produkty môžu mať vedľajšie účinky. Môže sa stať že tieto bylinné produkty si zoberú viac času, kým začnú fungovať, takže treba byť trpezlivý. Ľudia musia zobrať do úvahy tieto faktory, keď vyvažujú pozitíva a negatíva konkrétnej liečby.

/Kristína

Rozlúčka s maturantmi v obrazoch

Obyvateľ domu číslo štyri

York. Mesto, ktoré sa ničím nelíši od ostatných v Anglicku. Teda, až na jednu maličkosť. Na Topoľovej ulici, v dome číslo štyri, sa za posledných päť rokov vystriedalo trinásť vlastníkov. Frederica Fernsby býva vo viktoriánskej vile už niečo vyše piatich mesiacov. I keď sa o domácnosť ukážkovo stará, domu akoby to bolo jedno. Nezáleží, koľkokrát vytrie dlážku, vždy sa na nej objavia zablatené stopy. Prach na policiach odmieta zmiznúť, šmuhy na okenných tabuliach sa nedajú umyť.

Bol prostriedok júla a Frederica už začínala byť zúfalá. Okná boli neustále otvorené dokorán, ale nedokázala sa zbaviť starobného puchu. Hrdza sa akoby zázrakom, zo dňa na deň objavovala na nových pántoch, kľučkách a zámkach. Začínala zvažovať, že sa odsťahuje, no dom kúpila za posledné peniaze a nové bývanie si nemohla dovoliť. Nezostávalo jej iné, než sa zmieriť so životom v dome, ktorý sa zasekol v predminulom storočí.

Na kozubovú rímsu vyložila čierno-biele fotografie, ktoré našla pri vypratávaní stola v pracovni. Na väčšine z nich bola žena s podlhovastou tvárou a smiešnym drdolom spolu s mužom v klobúku s bokombradami. Frederica netušila, kto boli ľudia na obrázkoch, ale mala pocit, že tam zapadnú.

Od tej chvíle začal v dome panovať zvláštny pokoj. Okná sa dali umyť, vankúše vyprášiť a vymenené pánty prestali hrdzavieť. Na oknách rozkvitli červené muškáty a rozžiarili zanedbanú fasádu.

Frederica si všimla niekoľko zvláštností. Staré tapety sa nedali strhnúť a nahradiť farbou, ale dali sa nalepiť naspäť a očistiť. Rozpadajúci sa nábytok nebolo možné vyhodiť, ale Frederica ho obrúsila a prelakovala.

Po pár týždňoch sa v dome začali premiestňovať veci. Na stolíku v predsieni sa objavila váza s čerstvo narezanými ružami. V obývacej izbe sa zjavil porcelánový čajový servis a v spálni na toaletnom stolíku šperkovnica s klenotmi z viktoriánskej éry.

Frederica netušila, čo sa v dome deje, ani ako je možné, že sa v ňom veci zjavujú sami od seba. Prišla s teóriou, že duchovia pôvodných majiteľov domu vybrali vhodného vlastníka. Mala pocit, že sa ju sprvu snažili vyštvať, ale nakoniec sa spriatelili. Samozrejme, nemala spôsob ako svoju domnienku potvrdiť, ale aj tak začala každý deň nosiť kvety k fotografiám na kozubovej rímse.

/Viorica

Úprimnosť

Nahý. V sprche. Zalieva sa horúcou vodou, už len pridať mlieko a cukor. Zrazu jeho ruka zmodrie ako medová slivka. Chodidlá prešľapujú vo vlnách a na kusy rozlamujú lode zatúlaných námorníkov. Je za jedno s domom, vrastený do kachličiek. Modrá ruka tápa v priestore, hľadá prístav a jeho betónové móla, na ktorých by vyrástla stolička a pouličná lampa, aspoň drobný plameň. Za stenou práve starký chytá hviezdy a ukladá ich do úzkych jamiek v zemi. Starký. Semienka vyrastú, vylezie po zelenom rebríku, aby sa ešte raz pozrel na svet, na mesto, ako ticho spí, potom skočí do vysokej trávy, do mäkkého poľa. Modrý prst sa pretláča zrkadlom.

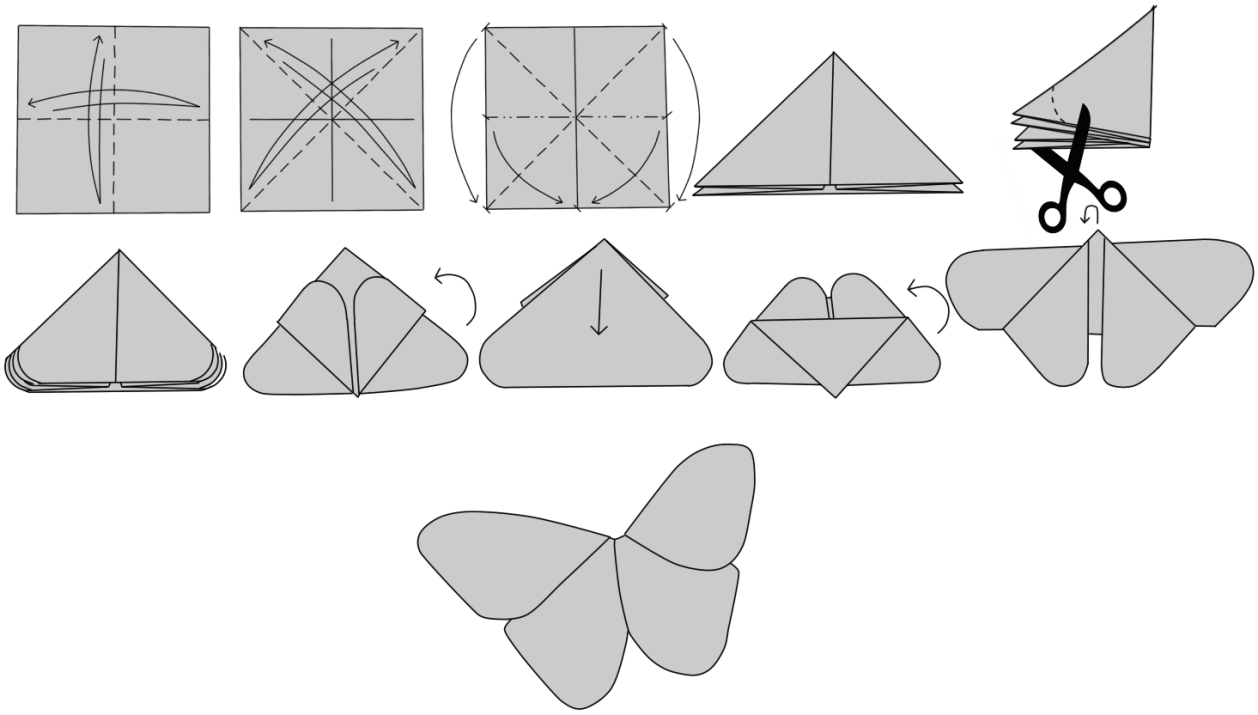
Mal som sen s otcom, v ktorom sme sedeli nad krajinou na drevenej lavičke a pili víno, ale to víno bolo ako kakao od starkej. Neexistoval očný kontakt, len pohľad na krajinu, neúnavný. Steny boli bledé a studené a periny plné páperia a tvár v zrkadle som nedokázal presne rozoznať. Vrásky sa objavujú postupne, no tieto kopce tu boli odjakživa. Otec mi vtedy dal to krásne detstvo, ktoré nám toľko túžil dať, všetko v jednom pohľade, v slove. Detstvo nie je hračka, ktorú si podávame ako štafetu, ako peniaze pri pokladni. Otec otvoril knihu s prázdnymi stránkami a rozmočil ju vo víne. Stránky sme zapálili, aspoň drobný plameň.

Mama, moje krídelká horia ako moľa. Tá žiara presakuje cez plechy ojazdených slovenských vlakov, cez olovené rozhovory so smrťou a so životom a s ľuďmi. Tá žiara sa vylieva cez dieru prázdneho objatia. Darovala si mi košele z Indie a ovocie na každý deň a miesto v našej záhrade. Tam sa mi pod nohy priplietol ježko. Nikdy predtým sa predo mnou takto neosmelil ježko. Mama, naša jabloň neodpovedá na salvu otázok zamiešanú v žuvačkových slinách. Ja hlupák som si pýtal odpovede. Mama. Včera sme nechali plyn pustený na sporáku.

Nahý. Klbko. Kocúr si ma prehadzuje. Ja, so svojím čelom, opriem svoju lebku o jeho. Prázdny priestor. Slnko, tvoja ruka je steblom rákosia, je pohybom rieky, je poddajnou tmou, je blanitým zrkadlom, je ružovou bolesťou vystrašenej kože. Slnko, tvoja ruka sa ma dotýka. Verím jej približovaniu, aj keď ešte nie je celkom pri mne. Zatiaľ sa zohrejem pod perinou, aspoň drobný plameň.

/Jozef Urban

Origami motýlik

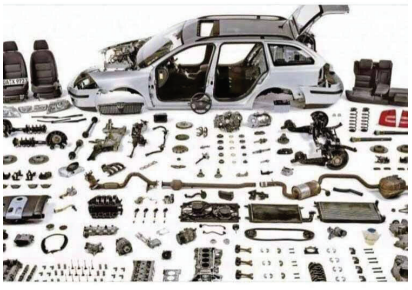

Za pokladňou...

Brigáda. Či už makáš celý rok alebo ťa rodičia donútili až teraz, prípadne si sa sám rozhodol si svoj bezstarostný život za pár šupiek navždy pokaziť, „lebo však ide leto a treba si zarobiť“, nie je to vždy ružové... Brigády sú psy, zamestnanci sú chlpy a brigádnici blchy, a.k.a. lacná pracovná silečka. Nie že by brigády boli nanič, to nie, naučíš sa kopec nových vecí, napr. pracovať s rôznymi nástrojmi a programami, vychádzať s ľuďmi s IQ nižším ako záchodová doska (dokonca sa tváriť, že ho majú vyššie ako ty) a takisto predstierať , že za 2,50 na hodinu pracuješ s nadšením 24/7 a ešte k tomu svetelnou rýchlosťou. A nie, ten rozbitý hrnček v odpise vôbec nie je tvoja šikovnosť po necelých 2 minútach vykladania.
Každopádne, na brigáde okrem spoznávania nových ľudí, rozprávania im svojich životných osudov, (opica v práci, boľavé nohy, riaditeľ otrokár...)zarábania peňazí za to, že sa tam objavíš, sa teda občas aj pracuje. Ale koho zaujíma vykladanie tanierikov, keď je v sobotu plné Tesco a čo zákazník, to klenot? Prípadne sa tým klenotníctvom na okamih stávaš ty, ale len skutočne na okamih, lebo pri Vietnamcoch platiacich 600- eurový nákup stravnými lístkami alebo spoluobčanoch, ktorí realizujú špeciálny druh nákupov takzvane vložiť do kufra a tváriť sa, že som zabudol zaplatiť, sú tvoje občasné perly, také nezvyčajné ako Marián v Leopoldove.
Poďme sa na pár týchto klenotov pozrieť.
Len tak kľačíš, vykladáš si svojím tempom, keď tu zrazu od vedľajšieho regálu započuješ nadšený hlas: „Aha výpredaj, to je bez DHP!“
Spokojne sa prechádzaš uličkami Tesca tváriac sa, že tam niečo robíš, keď zachytíš pohľad tej ženy. Pozerá sa na svojho muža, ktorý vraví, nech si tú rohožku kúpia k posteli. On ju presviedča, ona naňho kuká jak na mimozemšťana a tvoje kútiky to skoro nevydržali... áno, bola to ulička s rohožkami, ale do kúpeľne...
Ponáhľaš sa z oblečka, lebo ešte treba vyložiť dinosauríkov, keď ťa zastaví starší pán a opýta sa, kde by našiel mačacie žrádlo, ty sa naňho čudne pozrieš a tým najprekvapenejším tónom aký existuje z teba vyletí: „Prádlo??!“ ... „Mal som povedať krmivo.“ (No čo, tvoj mozog ešte vykladal podprsenky)
Dvetisíc minikrabíc na jednej palete, pohodka, bežný deň v Tescu. S kolegyňou si v pohode vykladáte a snažíte sa nevšímať týpka, ktorý tam už dobrých 10 minút stojí a čumí na vás, potom na krabice, potom zase na vás, vidí jak otvárate krabice a vyberáte z nich uteráky, sviečky, taniere... a on len kuká ako keby videl ducha svojej praprababky. Prestane ťa to baviť, tak prídeš k nemu a spýtaš sa, či niečo nepotrebuje, on pokrúti hlavou a namiesto odpovede na teba vyštekne: „To čo máte v tých krabiciach?“ Nabudúce mu poviem, že ľudské pozostatky...
Príde pani a pýta si Ceresit stop vlhkosti. Ty sa zamyslíš a tvoj mozog rýchlo, že Ceresit, Ceresit... to bude určite Cererit, ten sme predsa včera vykladali. Tak celá spokojná zoberieš paniu, ukážeš jej Cererit, ale keď vidíš ten jej zmätený pohľad, tak sa radšej nenápadne stratíš a rýchlo skočíš za kolegyňou, od ktorej zistíš, že pani hľadala prístroj na zbavenie sa vlhkosti v miestnosti a ona sa teraz vďaka tebe bezradne točí v uličke s hnojivami.
„Dobrý deň, ja sa chcem opýtať, máte tu prosím niekde kanister na benzín?“
„Dobrý deň, plný či prázdny?“... Mohla som? Plný kanister benzínu? V Tescu? Nemali sme ani prázdny a jediné čo vyzeralo prázdne bola moja hlava...
Pán okolo 50-ky hľadá granule pre psy medzi kancelárskym papierom. (áno, už teraz to začína ako veľmi zlý vtip) Po chvíli pozbiera zvyšky odvahy dávnych rytierov a odhodlá sa k nečakanému a veľmi odvážnemu kroku – opýta sa o 30 rokov mladšej, o hlavu nižšej brigádničky v ružovom tričku.
Pohnem sa, že mu ukážem uličku, tak ako nás to učili na školení.
Keď sa však obzriem, on tam ešte stále stojí a nedôverčivo sa pýta: „To mám ísť akože s vami?“
Vravím, že jasné, že ukážem vám uličku. (Upozorňujem, že nie, ešte ani po tejto otázke mi neprišiel divný, veď človek v Tescu si zvykne na hocičo) On mi na to úplne s plechovým ksichtom bez štipky srandy vraví: „Ale nie, že ma niekam zatiahnete!“ ...Vysvetlí mi niekto ako ten chlap mohol vedieť že sa chystám ho znásilniť a zavraždiť v uličke s cukrovinkami?

/Dada

Moje mentálne zdravie po tom, ako skončím zmenu:

Herná rubrika

Prichádza leto a s ním aj mnohé novinky do herného sveta. Dnes sa pozrieme na rôzne hry, nad ktorými môžete stráviť teplé letné dni.

F1 22

Už od roku 2009 každoročne vychádza hra Formula 1. Tento rok si vývojári v Codemasters v spolupráci s EA Sports pripravili titul F1 22.

Rok 2022 priniesol do F1-ky nové pravidlá, s ktorými sa museli potrápiť nie len tímy, ale aj vývojári hry. Hra bude obsahovať nové modely áut s aktualizovanou fyzikou. Okrem nových áut sa zmenili aj konfigurácie niektorých tratí. My si ich môžeme vychutnať na tratiach ako Circuit de Barcelona-Catalunya, Yas Marina Circuit a Albert Park Circuit. Taktiež bude pridaný Miami International Autodrome.

Do hry bude zahrnutý aj vlaňajší formát Formuly 1 Sprint. Okrem novej adaptívnej AI, ktorá bude prispôsobovať tempo, AI áut podľa výkonu hráčov, hra prinesie F1 Life, ktorý hráčom umožní zbierať superautá, oblečenie a doplnky.

Je potvrdené, že hra bude podporovať virtuálnu realitu pre PC cez Oculus Rift alebo HTC Vive.

F1 22 bude dostupná 1. júla 2022 pre platformy Windows, PlayStation 4, PlayStation 5, Xbox One a Xbox Series X/S cez Steam, Epic Games Store a Origin za astronomickú sumu od 60€ do 80€.

Stray

Stray je pripravovaná adventúra vyvinutá štúdiom BlueTwelve Studio. Príbeh je o túlavej mačke, ktorá sa ocitne vo futuristickom svete plných robotov a strojov. Jej cieľom je dostať sa späť ku svojej rodine. Hráča sprevádza dronový spoločník s názvom B12, ktorý môže pomáhať pri preklade jazyka robotov a ukladaní predmetov nájdených po celom svete. Pohľad z tretej osoby a skvelé vizuálne prvky Vás vnesú do deja. Počas cesty budete prekonávať rôzne prekážky, riešiť hlavolamy a brániť sa útokom zlých robotov. Hra, predtým známa ako HK_Project, je naplánovaná na 19. júla 2022 pre Windows, PlayStation 4 a PlayStation 5. Cena sa začína na 30€, no s predplatným PS Plus bude Stray zadarmo.

F1 Manager 2022

Ak by vás nebavilo hrať F1, tak Frontier Developments si pre vás pripravili hru F1 Manager 2022. V tejto hre je vašim cieľom postaviť a manažovať tím F1. Budete môcť rozhodovať o jazdcoch, vývoji auta, financiách a dokonca aj robiť veľké rozhodnutia v pretekoch. Pretože je táto hra vyrobená v Unreal Engine, hranie tejto hry bude vyzerať ako skutočné preteky. Zážitok doplnia skutočné hlasy komentátorov ako je Martin Brundle, Karun Chandhok a David Croft.

Aj keď táto hra nie je pre každého, určite si nájde mnoho fanúšikov. Vydanie hry pre Windows, PlayStation 4, PlayStation 5, Xbox One a Xbox Series X/S je naplánované na 25. augusta 2022. Predpokladaná cena F1 Manger je 50€.

lAchmeed

Učiteľka číta príkad z matematiky: vlak má rušne…
žiak: šušne?!?

Pán riaditeľ: Všetci od pána ministra po žiačika, ktorý skončil povinnú dochádzku v 6. triede, vedia, že opisovať je škaredé.

Pútnické mesto - Oktoberfest

učiteľka: ako odstraňujem faktoriály?
žiak: milo sa ich opýtam, či by neodišli.

Kde je Stonehenge?
V Amerike.

Rozhovor s 1.A: Hovorí sa, že GAV je cesta. Lenže zlým smerom asi.

Učiteľ *vojde do triedy* Sajka?
Žiak : Nie, ja som Sára.

pani učiteľka Čengerová: By som si zlámala nohu, než by som došla do zborovne, ak by som ťa dnes nevyskúšala.

pani učiteľka Čengerová: Takto bez rúšok vám lepšie vidím to zúfalstvo na tvári.

Schneeregen = pršosneh

Kosková: Na akú samohlásku sa začína jeho meno?
Žiak: S.

písomka z dejepisu
Pani učiteľka, k revolúcii v Taliansku vám môžem napísať taký fun fact že priemerná výška Talianov??

Pani učiteľka Mlynárová: Trošku hlasnejšie, ako zo Šiah keby ste to hovorili.

Perličky

Pani profesorka, ja tu mám tie lóve...umm, teda peniaze.

Ak sa vojaci vrátia domov tak sú buď úplne dokaličení alebo mŕtvi.

Riaditeľ chce povedať príklad na implikáciu: Ak je Zuza doma, Jano smrdí.

Učiteľ vojde do triedy: Ešte žijem...

Žiak 1: *číta názov knihy* Najčastejšie chyby v nemčine...
Žiak 2: Tam na prvej strane bude tvoje meno.

Budeš bývať v Banskej Štiavnici a kde tam budeš robiť?
V bani.

Taliansko na tom bolo zle, to znamená, že na tom nebolo veľmi najlepšie.

Žiačka je pri tabuli a má nakresliť súmernosti: Ja som to dala len tak očne.

Minister financií – Igor Mako

Vidíme sa po prázdninách...

